

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5902/07
29.04.2009. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Љиљаном Јевтић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца: АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, против решења Републичког Завода за заштиту споменика културе 04 бр. 21/1535 од 18.06.2007. године, у правној ствари грађевинској, у нејавној седници већа одржаној дана 29.04.2009. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем поништава се закључак Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 060897 од 07.03.2007. године и предмет се враћа првостепеном органу на поновни поступак. Закључком од 07.03.2007. године одбачена је, као неблагоприятна, жалба етажних власника станова у стамбеној згради у __, Ул. аа АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављене против решења Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 060897 од 05.06.2006. године, којим решењем, ставом I диспозитива, даје се сагласност на Пројекат за претварање прозора у врата, у пословном простору на објекту у Ул. аа у __, који је урађен у складу са условима из решења тог Завода бр. 060491 од 03.05.2006. године, ставом II диспозитива, се утврђује да је пројектну документацију израдио Биро за пројектовање и инжењеринг "ЋЋ", одговорни пројектант ЕЕ, лиценца бб, ставом III диспозитива, је одређено да је инвеститор дужан да пријави почетак радова, обезбеди стручни конзерваторски надзор, да води документацију о предузетим мерама техничке заштите и извођењу других радова и да по завршетку радова примерак документације преда Заводу за заштиту споменика културе града Београда, ставом IV диспозитива, да је инвеститор дужан да у року од 15 дана од дана завршетка радова о томе обавести тај Завод, ставом V диспозитива, ово решење важи годину дана од дана издавања, а ставом VI диспозитива, да жалба не одлаже извршења овог решења.

Против наведеног решења тужиоци су поднели тужбу у којој истичу да туженом мора бити познато да се не може претворити стан у угоститељски објект без сагласности етажних власника са 51% површине, због чега нису испуњени имовинско-правни предуслови да се дају конзерваторски услови и одобрење за пројекат. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, предложили су да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Врховни суд Србије је нашао да тужбу треба одбацити.

Наиме, према одредби чл. 6. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), управни спор се може водити само против управног акта, а управни акт, у смислу овог Закона, јесте акт којим државни орган и предузеће, или друга организација у вршењу јавних овлашћења, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, или друге странке у управној ствари.

Оспореним решењем се одбија жалба тужилаца, изјављена против закључка Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 060897 од 07.03.2007. године, а којим закључком је одбачена, као неблагоприятна жалба тужилаца, етажних власника станова у стамбеној згради у __, аа, изјављена против решења Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 060897 од 05.06.2006. године, које је донето на основу чл. 99. ст. 2. тач. 2., чл. 101. ст. 1. и чл. 104. Закона о културним добрима о давању сагласности на Пројекат за претварање прозора у врата, у пословном простору на објекту у Ул. аа, у __.

Решење о давању сагласности на пројекат за претварање прозора у врата у пословном простору на објекту у Ул. аа у __, издаје надлежни Завод за заштиту споменика културе града Београда, у складу са одредбама Закона о културним добрима ("Сл. гласник РС" бр. 71/94) и стога представља доказ техничке природе.

На основу изнетог Врховни суд Србије је закључио да решење о давању сагласности на пројекат за претварање прозора у врата у пословном простору на одређеном објекту, не представља одлучивање о управној ствари, па по налажењу овог суда, оспорено решење нема карактер управног акта против кога се може водити управни спор.

Са изнетог, Врховни суд Србије је, применом одредбе чл. 28. ст. 1. тач. 2. Закона о управним спорима, у вези чл. 6. истог Закона, одлучио као у диспозитиву овог решења.

УСТАВНИ СУД СРБИЈЕ, Београд, одлука о изјављивању оспорице.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 29.04.2009. године, У. 5902/07

Записничар Председник већа-судија

Љиљана Јевтић, с.р. Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

СК